בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', כ"ח באייר תשס"ח (02 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 43 ימים, שהם ששה שבועות ויום אחד לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.
---

*היום, **כ"ח באייר** תשכ"ז [7.6.1967]: ביום השלישי של מלחמת ששת הימים, שוחררה העיר העתיקה ירושלים מידי האויב. בימים אלה ממש, נפלה העיר שבי לירדנים 19 שנה לפני-כן, אחרי מאבק קשה להחזיק את העיר בידינו. מאז חולל ויכוח ציבורי בחברה הישראלית על משמעות הנצחון הזה, ועל חיבתנו למקומות הקדושים ששוחררו.*
על כך, הדברים הבאים:

אנחנו כאן בזכות ה'הוזים'

יותר ממיליון יהודים מתגוררים כיום באשדוד ובאשקלון, בעכו ובנהרייה, ברמלה ובלוד, בבית-שמש ובקריית-גת, בבאר-שבע ובנצרת-עילית. רבים מהם אינם יודעים כלל שהם חיים בשטחים שנכבשו במלחמה. מדינת ישראל קמה על בסיס הסכמתה לתכנית ה'חלוקה', שעל-פיה כל השטחים הללו היו חלק מהמדינה הערבית. אלא שמדינות ערב פתחו במלחמה נגדנו, ובמלחמה הזאת הצליחה ישראל להרחיב את גבולותיה ולהשתלט על חלקים נרחבים יותר מארץ-ישראל.

למלחמה ההיא קוראים עד היום הזה **מלחמת השחרור**. אמנם הגבולות שנקבעו במלחמה הזאת **מעולם לא הוכרו** רשמית **על-ידי העולם**, אבל ליהודים היה ברור שהשטחים הללו לא נועדו למסירה לאוייב, אלא זה שלב נוסף בדרך להשבתה של ארץ-ישראל כולה לידי העם היהודי. לכן יכולים כיום יותר ממיליון יהודים להתגורר ב'שטחים הכבושים' ההם, בלי לדעת כלל שהם למעשה 'מתנחלים'.

מה קרה לנו אפוא אחרי מלחמת ששת-הימים, שבה הצלחנו להינצל, בניסי-ניסים, מאיומי השמדה, ולהחזיר לידינו את חבלי התנ"ך, ובראשם את ירושלים. איך ייתכן שעל אשקלון, עיר הפלישתים התנ"כית, **אין איש מעלה על דעתו למוסרה לערבים**, ואילו על ירושלים, חברון, שילה וענתות, מתקיים משא-ומתן?! מהיכן באה לנו אותה רפיסות עצמית להכריז מיד אחרי המלחמה שהשטחים המשוחררים אינם אלא 'פיקדון' שיוחזר כשיבוא השלום?!

ראש-הממשלה, המנסה להציל את עורו על-ידי מכירת חיסול של כל הנכסים האסטרטגיים שלנו, מכריז השבוע [בשבוע שעבר מג] כי מי שחולם על ארץ-ישראל השלמה הוא "הוזה הזיות". הוא כבר שכח מזמן שכולנו נמצאים כאן בזכותם של "הוזי הזיות" כאלה, שחלמו במשך אלפי שנים על ארץ-ישראל. לפני מאה ומאתיים שנה, התקווה לשוב לארץ-ישראל היתה 'הזיה' גדולה פי כמה וכמה, אך היהודים ידעו תמיד כי זו ארצנו ונחלת אבותינו ולא חדלו מלחלום ומלקוות לשוב אליה. מה קרה שדווקא כאשר יש לנו מדינה עצמאית, כביכול, נהפך חלום הדורות ל'הזיה'?

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר ה' צְבָ-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה."
מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] **שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ח באייר תשס"ח (02 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לנגד עינינו מתברר עד כמה ההתנתקות ממקורות היהדות מסכנת את עצם קיומנו. יהודים תמיד ידעו שהקיום היהודי עומד על האמונה בה' שומר ישראל. יהודים תמיד האמינו, כפי שקראנו בשבת שעברה, שלימוד התורה וקיום המצוות הוא הכלי לקבלת ברכת ה', **"אם בחקותיי תלכו... ונתתי גשמיכם בעיתם... ונתתי שלום בארץ... וחרב לא תעבור בארצכם"**. אולם הדבר נתפס כעניין רוחני, עניין של אמונה.

עכשיו מתברר שבלי אמונה ובלי חיבור אמיתי ליהדות חיה ונושמת, **מאבדים** חלקים מהעם היהודי **את יצר הקיום הבסיסי ביותר**. ההתרפסות לפני אומות-העולם מגיעה לשפל שלא היה כמותו, עד שאפילו כשנשיא ארה"ב בא לירושלים ומדבר על זכותו של עם-ישראל להגן על עצמו ולהילחם במבקשי-נפשו, הם משוכנעים שכנראה לא שמעו טוב.

תמיד אמרו לנו שאין לנו ברירה אלא להיכנע ללחצי העולם. עכשיו אנחנו להוטים למסור חלקים מארץ-ישראל **שלא כדעת העולם**. האמריקנים הבהירו לנו כמה וכמה פעמים כי הם מתנגדים למשא-ומתן עם סוריה, שהיא חלק מציר הרשע, אבל אנחנו נוהגים פתאום זקיפות-קומה ומוכיחים לעולם שאנחנו מוכנים לזחול על ארבע לפני הרודן מדמשק, אפילו בניגוד לעמדת המעצמה החזקה בעולם.

את החדשות השוטפות אותנו בימים האלה אי-אפשר להגדיר אלא במילה אחת – טירוף-הדעת. העניין הוא, שהטירוף הזה מסכן את חייהם ושלומם של כששה מיליון יהודים החיים בארץ-ישראל. כבר שנים אנו מידרדרים מדחי אל דחי, ולא עוצרים אף-על-פי שהתוצאות הולמות בפרצופנו. האם יימצא הכוח לבלום ולחזור לדרך המלך?
[http://www.chabad.org.il/Weekly/Item.asp?ArticleID=1937&CategoryID=10]

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר ה' צְבָ-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה."
מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל